

[Socialministeren.]

alligevel blev Strejke eller Lockout. Allerede af den Grund foreslaar jeg, at dette Ændringsforslag vedtages. Dertil kommer, at vi har alle Dage her i Rigsdagen lovgivet under en vis Fare for baade Lockout og Strejke, og jeg har ikke i noget tidligere Lovforslag vedrørende Hjælp til nogen Side set Forbehold med Hensyn til, hvad der skulde ske i Tilfælde af, at der opstod en eller anden Strejke eller Lockout. Det vilde derfor være ganske urimeligt at have en saadan Bestemmelse i denne Lov.

Ændringsforslagene under Nr. 3 og 4 gaar ud paa at nedsætte Vinterhjælpen fra 90 til 85 Kr. i Hovedstaden, Købstæderne, Marstal samt i Landkommuner med bymæssig Bebyggelse og fra 60 til 50 Kr. i de rene Landkommuner. Denne Nedsættelse har en dobbelt Begrundelse, kan man sige. For det første er der i Udvalgene, baade i Folketinget og i Landstinget, næret Tvivl om, at det Beløb, vi har regnet med til Vinterhjælp, med de givne Udbetalinger vilde holde, altsaa de ca. 10 Mill. Kr.; men dernæst er Venstre jo gaaet med til udover Vinterhjælpen at yde et Beløb af 1,2 Mill. Kr. til gratis Uddeling af kontrolleret Oksekød til de arbejdsløse, et Beløb, som Staten helt og holdent skal udrede, og som ikke vil paalægge Kommunerne nogen Udgift, og som altsaa indenfor Lovens Rammer vil blive stillet til Raadighed for de arbejdsløse efter Familiernes Størrelse. Det er jo givet, at jeg ikke paa nogen Maade turde love, at de ca. 10 Mill. Kr., der er regnet med, vilde kunne holde, naar Staten yderligere skulde bevilge 1,2 Mill. Kr. til Uddeling af Kød, og derfor er der foretaget denne mindre Nedsættelse af Beløbet. Jeg tør heller ikke nu garantere, at denne Nedsættelse er saa stor, at den vil kunne dække de 1,2 Mill. Kr. — vi regner jo her med skønsmæssige Beløb —, men jeg tror, det vil blive der omkring, og at man saaledes kan regne med, at de arbejdsløse og kriseramte i samlet Beløb vil faa mindst de 10 Mill. Kr., som jeg oprindeligt stillede Forslag om.

Jeg takker altsaa Flertallet for dets Tilstutning til disse Ændringsforslag og skal dernæst gøre nogle Bemærkninger overfor Mindretallets ærede Ordfører, det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen). Det ærede Medlem begyndte med at sige, at der ikke var levnet det konservative Folkeparti den fornødne Tid til en saglig Behandling af dette Lovforslag. Det er ikke min Pligt eller Opgave at forsvare Landstingsudvalget, men jeg tør vel nok

sige saa meget, at Bemærkningen om, at der ikke er levnet tilstrækkelig Tid til en saglig Behandling af dette Lovforslag, der nu har ligget i Rigsdagen i 5—6 Uger eller mere, forekommer noget mærkelig, og den forekommer navnlig mærkelig paa Baggrund af, at der ikke ved denne Lejlighed er kommet noget som helst nyt frem. De Problemer, der her drøftes, har allerede været drøftet i Folketingsudvalget og i dettes Underudvalg, og de maa efter min Formening paa det Tidspunkt ogsaa have været drøftet indenfor det konservative Folkeparti, og det ærede Medlem maa, hvis hun har været til Stede ved de Lejligheder, hvor hendes Parti har drøftet disse Problemer, saaledes ogsaa have haft rig Lejlighed til at sætte sig ind i Sagen.

Det første af Mindretallets Ændringsforslag gaar ud paa, at hvis den paagældende har oppebaaret Fattighjælp efter 1. Oktober 1932, men ikke tidligere har faaet Fattighjælp, som ikke er eftergivet eller tilbagebetalt, skal vedkommende ikke være udelukket fra at erholde Hjælp efter denne Lov, medens mit Forslag gaar ud paa, at i alle de Tilfælde, hvor Kommunalbestyrelsen skønner, at Fattighjælpen, uanset om den er oppebaaret før eller efter 1. Oktober 1932, er foranlediget af Trang, der skyldes Arbejdsløshed eller paa anden Maade er en Følge af den herskende Erhvervskrise, kan vedkommende fattigunderstøttede alligevel faa Vinterhjælp. Jeg kan ikke gaa med til at sætte en saa vilkaarlig Grænse som den 1. Oktober 1932. Hvad vil det nemlig føre til? Man risikerer da, at Personer, som umiddelbart forinden Oktober 1932 har faaet en stor Fattighjælp, bliver berettiget til at modtage Vinterhjælpen, medens de, der efter Oktober 1932 har modtaget blot en ringe Fattighjælp, bliver udelukket derfra. Det er jo ganske vilkaarligt, og jeg kan derfor ikke gaa med til dette Mindretalsforslag. Jeg maa synes, at den eneste rimelige Ordning er, at Kommunalbestyrelserne, der kender de paagældende Medborgeres Forhold, selv skønner over, om Fattighjælpen er foranlediget af Trang, der skyldes Arbejdsløshed eller paa anden Maade er foranlediget af Krisen, og hvis de kommer til det Resultat, at det er Tilfældet, bør vedkommende naturligvis have Vinterhjælpen og om muligt derved „udgaa af Fattighjælpen“.

Mindretallets næste Ændringsforslag, Ændringsforslaget under Nr. 5, er lovgivningsmæssig set af en yderst ejendommelig Karakter. Efter det henstiller den samlede Lovgivningsmagt til den enkelte